

и той ще въстане отъ вѣковийтъ си сънъ съ новъ силъ и свѣжесть. . . *)

А ето че съ угѣшеніе ный виждамы вече и нѣкои бѣлѣзы на неговото духовно съживяване. Що е, ако не бѣлѣгъ на единъ възкресающій животъ тази, що ся пробужда въ него, жажда на духовно просвѣщеніе, която го побуждава да търси на всякъдѣ свѣтлинъ и свѣтлинъ? Туй неудържимо стремленіе къмъ въстановеніе на нареднѣтъ си Черквъ въ нейното отколѣшно благоустройство, което го побужда, съ съ свойственижтъ на юносттаж не-търпеливостъ, да го извърши това каго наследственно; туй юношеско увлеченіе, по което той, безъ да измѣря силыгъ си, иска, тѣй да кажемъ, да задрѣдвари порасваніето си, да ся покаже достаточно възмѣжалъ и че нѣма нужда нито отъ попечитель, нито отъ помощъ? Ювошескыгъ порыви сж бѣлѣзи отъ приближаваніето на зрѣлѣжтъ порж!

---

*) Тая желаемъ пролѣтъ за Българскій народъ е вече и настанѣла въ честитыгъ дни на нынѣ благополучно царствующійгъ наследникъ на славныгъ османскы владѣтели, на които единъствено сме длѣжны ный Българитѣ за опазваніето на языка ни и на народносттаж ни. Р.